

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 23C/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120208665
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Beňovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1120208665.2

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v spore žalobcu: mal. X. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. - O. 5, zast. zákonnou zástupkyňou: E. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. - O. 5, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s.r.o., IČO: 47 234 318, Záhradnícka 4836/51, Bratislava, proti žalovanej: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, o náhradu škody na zdraví s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie z a s t a v u j e.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania o zaplatenie náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia zo sumy 14.828 eur v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

III. Žalovanej n e p r i z n á v a voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania o zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa prostredníctvom zákonnej zástupkyne žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 11. 05. 2020 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 16.922,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 15.666 eur od 22. 11. 2019 do zaplatenia a súčasne jej voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobu odôvodnila na tom skutkovom základe, že dňa 10. 01. 2018 v čase o 7.30 hod. došlo k katastri obce M.- O. k dopravnej nehode, pri ktorej vodička X. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., J. Y. XXXX/ X, jazdiaca na motorovom vozidle zn. VW J., U.: NR XXXIO, sa plne nevenovala vedeniu vozidla, v dôsledku čoho neskoro spozorovala maloletú žalobkyňu a mal. Z. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom M.- O. 5, ktoré vstúpili na vozovku z ľavej strany v smere jej jazdy a prechádzali po riadne vyznačenom prechode pre chodcov. Následkom nárazu do maloletých chodkýň uvedeným motorovým vozidlom utrpela žalobkyňa ťažkú ujmu na zdraví, v dôsledku ktorej bola hospitalizovaná a musela sa podrobiť náročnej a bolestivej liečbe. V súvislosti s touto dopravnou nehodou bola vodička N. P. rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 07. 03. 2019, spzn. 5T/117/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 19. 08. 2019, sp. zn. 2To/68/2019-305 odsúdená za spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) s poukazom na ust. § 138 písm. h) Trestného zákona. Nakoľko motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda na zdraví žalobkyne bolo v rozhodnom čase poistené u žalovanej, žalobkyňa si výzvou zo dňa 30. 07. 2019 u žalovanej uplatnila nárok na náhradu bolestného v sume 14.835 eur zodpovedajúcej bodovému hodnoteniu vo výške 710 bodov x 20,26 eur, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 6.281 eur zodpovedajúcej 310 bodom x 20,26 eur a súčasne žalovanej navrhla uzavretie dohody vo vzťahu k požadovanému zvýšeniu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 20 %, t. j. o sumu 1.256,20 eur, to všetko na základe predloženého

lekárskeho posudku vypracovaného ošetrovujúcim lekárom žalobkyne H. Y. F., J.. Nakoľko uvedený nárok nebol v zákonnej lehote troch mesiacov úplne uspokojený, žalobkyňa si ho uplatnila podanou žalobou. V oznámení o poistnom plnení zo dňa 08. 11. 2019 žalovaná oznámila žalobkyňi, že jej z titulu primeraného preddavku poskytuje sumu 5.000 eur, nakoľko však žiadnym spôsobom nešpecifikovala, na ktorú časť uplatneného preddavku a v akom rozsahu reflektuje preddavkové plnenie, žalobkyňa nemôže v danom čase precizovať žalobný petit. Z celkovej náhrady škody, ktorú si voči žalovanej v časti základnej náhrady bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia uplatnila vo výške 20.666 eur, si však po odpočítaní preddavku vo výške 5.000 eur, uplatňuje sumu 15.666 eur a z titulu požadovaného mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sumu vo výške 1.256,20 eur.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 20. 07. 2020 uviedla, že dňa 31. 07. 2019 jej bola doručená výzva žalobkyne na plnenie a návrh na uzavretie dohody o urovaní, na základe ktorej pristúpila k šetreniu poistnej udalosti. Listom zo dňa 14. 10. 2019 žalovaná žalobkyňi oznámila, že nie je možné poskytnúť poistné plnenie z dôvodu nepreukázania nároku a rozsahu poistného plnenia, keďže žalobkyňou predložená zdravotná dokumentácia je nečitateľná a súčasne ju požiadala o predloženie predmetných dokumentov v dodatočnej 7- dňovej lehote a súčasne požiadala znaleckú organizáciu Forensic o vypracovanie odborného vyjadrenia vzhľadom na vznik dôvodných pochybností o správnosti bodového hodnotenia, a to bolestného vo výške 710 bodov a sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 310 bodov. Následne žalovaná v oznámení o poistnom plnení zo dňa 08. 11. 2019 žalobkyňi oznámila, že dňa 07. 11. 2019 ukončila šetrenie poistnej udalosti a žalobkyňi poskytuje preddavok vo výške 5.000 eur s tým, že po obdržaní znaleckého úkonu bude žalobkyňu informovať o výsledku likvidácie poistnej udalosti. Na žiadosť žalobkyne o oznámenie stavu šetrenia poistnej udalosti doručenú žalovanej dňa 20. 04. 2020 bola dňa 07. 05. 2020 požiadaná o trpezlivosť pri riešení nárokov, a to aj vzhľadom na prácu v obmedzenom režime v súvislosti s pandemiou koronavírusu. Dňa 06. 07. 2020 bolo žalovanej doručené odborné vyjadrenie č. 181/2020 vypracované znalcami H. H. a MUDr. D., ktorý sa stotožnil s bodovým hodnotením tak bolestného ako aj sťaženia spoločenského uplatnenia vypracovaného ošetrovujúcim lekárom žalobkyne, na základe čoho žalobkyňa listom zo dňa 07. 07. 2020 oznámila žalobkyňi, že jej poskytuje poistné plnenie vo výške 1.013 eur a 5.268 eur, spolu v sume 6.281 eur, ako náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle lekárskeho posudku vypracovaného MUDr. F. s tým, že vyjadrenie k požadovanému mimoriadnemu zvýšeniu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia jej bude zaslané oddelene písomnou formou. Listom zo dňa 10. 07. 2020 oznámila žalovaná žalobkyňi, že jej poukazuje poistné plnenie vo výške 8.547 eur predstavujúcej náhradu bolestného, po odpočítaní poskytnutého preddavku vo výške 5.000 eur, a to pri hodnote jedného bodu v roku 2018, kedy bol ustálený zdravotný stav žalobkyne, a nie podľa hodnoty bodu za rok, kedy bol vypracovaný lekársky posudok, v dôsledku čoho bolo oproti požiadavke plnenie krátené o 838 eur. Nárok na uplatnené úroky z omeškania s poukazom na právne závery vyslovené v rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 označila za nedôvodné. Za neopodstatnené a v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na predčasnosť žaloby považovala priznanie nároku žalobkyňi na náhradu trov konania. Konanie navrhla zastaviť a žalobkyňi nepriznať nárok na náhradu trov konania.

4. Podaním doručeným súdu dňa 20. 07. 2020 žalobkyňa zobrala žalobu v celom rozsahu späť a konanie žiadala zastaviť za súčasného priznania nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo sumy 14.828 eur (žalovaným po podaní žaloby poskytnuté plnenie). Späťvzatie žaloby odôvodnila odpadnutím predmetu sporu, keď žalovaná po podaní žaloby uznala základné bodové ohodnotenie bolestného, ako i základné bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia, stanovené ošetrovujúcim lekárom žalobkyne, v dôsledku čoho ju odškodnila v priebehu konania sumou 14.828,00 eur. V ďalšom žalobkyňa uviedla, že poskytnuté plnenie v celom rozsahu uspokojilo petitórne nároky na odškodnenie a s poukazom na princíp hospodárnosti a procesnej ekonomie netrvá na poskytnutí mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 1.256,20 eur, ako ani na príslušenstve žalovanej pohľadávky. Voči žalovanej si uplatnila aj nárok na náhradu trov konania zo sumy vyplatenej žalovanou po podaní žaloby vzhľadom na procesné zavinenie žalovanej, ako aj skutočnosť, že plnenie ostávajúcej spornej sumy závisí od diferentného posúdenia odbornej medicínskej otázky, okamihu ustálenia zdravotného stavu a danosti mimoriadneho navýšenia náhrady za sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré je závislé od úvahy súdu.

5. Podaním doručeným na výzvu súdu dňa 31. 07. 2020 sa žalobkyňa vyjadrila k namietanej otázke nároku na náhradu trov konania. Obranu žalovanej týkajúcu sa predčasnosti podania žaloby označila za nedôvodnú, keď žalobu podala na súde dňa 11. 05. 2020, t. j. takmer 10 mesiacov po uplatnení

nároku na náhradu škody na zdraví u žalovanej. Žalobkyňa s poukazom na dlhotrvajúce šetrenie poistnej udalosti bola nútená iniciovať sporové konanie s cieľom zabrániť hmotnoprávnemu účinku v podobe premlčania nárokov. Vice versa z vyjadrenia žalovanej v tomto smere možno podľa abstrahovať záver, že poškodení sa pri likvidácii poistných udalostí musia riadiť výlučne postupom poisťovateľa v rámci výkonu šetrenia poistných udalostí, bez ohľadu na uplynutie objektívnej lehoty stanovenej zák. č. 381/2001 Z.z. Akceptovaním námietok žalovanej by došlo k neúmernému a šikanóznemu predlžovaniu lehoty komerčnými poisťovňami v analogických veciach, čo by negatívne zasiahlo už beztak poznačenú psychiku poškodených a narušilo ich právnu istotu na spravodlivé odškodnenie. K poukazu žalovanej na údajné konanie contra bonos mores mala za to, že práve konanie žalovanej možno vyhodnotiť ako šikanózne, dubiózne a v rozpore s dobrými mravmi. V ďalšom poukázala na bežnú prax žalovanej (ako aj ostatných komerčných poisťovateľov), ktorou je podmieňovanie šetrenia ukladaním rôznych, často nelegitímnych a nezákonných požiadaviek poškodeným, čím dochádza k oddialeniu výplaty poistného plnenia a následnému šikanóznemu vzneseniu námietky premlčania. Žalovaná flagrantne ignoruje skutočnosť, že napriek tomu, že disponovala relevantnými podkladmi nevyhnutnými na zistenie rozsahu povinnosti plniť v rámci objektívnej zákonnej lehoty, k výplate odškodnenia pristúpila až po podaní žaloby, a to takmer po uplynutí jedného roka od mimosúdneho uplatnenia nároku žalobkyňou. Zdôraznila tiež, že samotná skutočnosť, že žalovaná spolupracovala pri konzultovaní nároku žalobkyne so znaleckou organizáciou forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., pričom na základe tejto spolupráce nedošlo k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti v zákonnej lehote, nemôže byť na ťarchu žalobkyne. Žalovaná mala podľa nej možnosť v záujme včasného posúdenia dôvodnosti žalobkyňou uplatneného nároku kontaktovať iného znalca, či znaleckú organizáciu, alternatívne osloviť revízneho lekára za účelom verifikovania rozsahu poškodenia zdravia žalobkyne na základe jej osobného vyšetrenia. Poukázala tiež na povinnosť žalovanej ako zadávateľa znaleckého posudku v zmysle ust. § 16 ods. 8 zák. č. 382/2004 Z.z. pred zadaním znaleckého úkonu zistiť včasnosť jeho uskutočnenia. S poukazom na znenie ust. § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z. mala za to, že nemožno tolerovať nerešpektovanie objektívnej lehoty spočívajúce v jej neprípustnom a nedôvodnom jednostrannom predlžovaní, ktoré je akcentované aj na supranacionálnej úrovni, keď judikatúra Súdneho dvora Európskej únie zdôrazňuje uloženie povinnosti komerčným poisťovateľom konať tak, aby došlo k definitívnemu, riadnemu a včasnému vysporiadaniu nárokov poškodených v rámci normatívnej objektívnej lehoty pod hrozbou zákonných sankcií pre poisťovne (rozhodnutie Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-447/04 v právnej veci Autohaus Ostermann GmbH versus VAV Versicherungs AG). Vo vzťahu k legitimite nároku žalobkyne na náhradu trov konania označila obranu žalovanej spočívajúcu v údajnom nerešpektovaní hmotnoprávných ustanovení za irelevantnú, a to vzhľadom k skutočnosti, že rozhodujúcim je výlučne procesné hľadisko (viď napr. uznesenie KS BA zo dňa 30. 01. 2020, sp. zn. 15Co/2/2020, uznesenie NS SR zo dňa 25. 10. 2020, sp. zn. 3Sžo/225/2010). Vzhľadom k tomu, že jedinou plne procesne úspešnou stranou v predmetnom sporovom konaní je žalobkyňa, ktorá uskutočnené späťvzatie realizovala pre správanie žalovanej, označila uplatnený nárok na náhradu trov konania za dôvodný.

6. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

8. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Podľa § 146 ods. 2 CSP súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

10. S poukazom na dispozičný úkon žalobkyne, ktorým pred začatím predbežného prejednanie sporu, resp. pojednávania zobrala žalobu v celom rozsahu späť, a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie zastavil, pričom súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby nezisťoval, nakoľko by bol v zmysle ust. § 146 ods. 1 veta druhá CSP neúčinný a súčasne sa v danom spore nejedná o prípad prezumovaný v ust. § 146 ods. 2 CSP.

11. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

13. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrenej v ust. § 256 ods. 1 CSP, ktorá sa uplatňuje v každom konaní, ktoré skončilo zastavením, a to bez ohľadu na dôvod jeho zastavenia. Súd posudzuje zavinenie výlučne z procesného hľadiska (bez ohľadu na možný meritórny výsledok sporu), a to na základe skutočností, ktoré vznikli po začatí súdneho konania. Zavinenie v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP pritom nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu. Rovnako tak zohľadnil skutočnosť, že predmetom konania boli tri samostatné nároky (nárok na náhradu bolestného, nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia a nárok na mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia), čo vedie k potrebe samostatného rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu ku každému z nich, a to na základe zhodnotenia procesnej zodpovednosti sporových strán za zavinenie na zastavení konania vo vzťahu ku každému nároku jednotlivo. Procesná zodpovednosť strany za zavinenie na zastavení konania len vo vzťahu k niektorému z uplatnených nárokov nemôže subsumovať, resp. založiť dôvod pre priznanie nároku na náhradu trov konania voči protistrane aj vo vzťahu k ostatným žalovaným nárokom.

15. V predmetnej veci si žalobca voči žalovanej uplatnil tri samostatné nároky, a to nárok na náhradu bolestného, nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a nárok na priznanie mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalovaná, ako sama uviedla vo svojom vyjadrení k žalobe, po podaní žaloby poskytla v súvislosti s likvidáciou spornej poisťnej udalosti žalobkyňi poisťné plnenie v celkovej výške 14.828 eur titulom odškodnenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, v dôsledku čoho žalobkyňa zoberala žalobu v celom rozsahu späť. Súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že procesné zavinenie na zastavení konania v časti uplatnenej náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia znáša žalovaná, a to bez ohľadu na jej argumentáciu o predčasnosti podanej žaloby. Žalobkyňa dňa 31. 07. 2019 doručila žalovanej výzvu na poskytnutie poisťného plnenia a návrh na uzatvorenie dohody o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalovaná preukázateľne nároky zo škody na zdraví žalobkyne (s výnimkou nároku na mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia) neuspokojila v zákonnej trojmesačnej lehote, stanovenej tak ust. § 11 ods. 6 zák. č. 381/2002 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, a v časti náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia aj ust. § 6 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, nerešpektovanie ktorej by mohlo viesť k záveru procesnom zavinení žalobkyne na zastavení predčasne iniciovaného konania. V tomto smere je tiež potrebné uviesť, že žalobkyňa nemôže predčasnosť žaloby odvodzovať od jej neschopnosti (či už objektívnej alebo subjektívnej) zistiť rozsah poisťného plnenia, nakoľko aj z pohľadu dikcie zákona je rozhodujúcou skutočnosťou, že v zákonnej lehote nedošlo z jej strany k uspokojeniu nároku na náhradu škody na zdraví z povinného zmluvného poistenia. Súd sa v tomto smere plne stotožňuje s argumentáciou žalobkyne, že skoré uplatnenie nároku súdnou cestou je žiaduce aj v súvislosti s možným oslabením nároku žalobkyne v dôsledku plynutia času (inštitút premičania), na ktoré nemá vplyv skutočnosť, že žalovaná spochybňovala rozsah odškodnenia uplatneného žalobkyňou na základe lekárskeho posudku a tento nevedela určiť v zákonnej lehote troch mesiacov stanovenej zák. č. 381/2001 Z.z.

16. Zavinenie na zastavení konania v časti prevyšujúcej uspokojenie žalobného nároku žalovanou (žalobkyňa si podanou žalobou titulom náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia uplatnila voči žalovanej sumu 16.116 eur pričom žalovaná jej v priebehu sporového konania plnila sumu 14.828 eur) súd nepričítal na ťarchu žiadnej zo strán sporu, a to s poukazom na charakter uplatneného nároku, posúdenie výšky ktorého je priamo závislé od znaleckého posúdenia. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v sporoch, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy

súdu alebo od znaleckého posudku, musí v zmysle ustálenej súdnej praxe rozlíšiť čo je základné (dôvodnosť nároku ako takého) a čo sprevádzajúce (samotná výška plnenia) a v prípade preukázanosti základu žalovaného nároku priznať plnú náhradu trov konania z výšky súdom prisúdenej sumy. Uvedené zodpovedá nemožnosti strán sporu objektívne určiť výšku požadovaného plnenia. V nadväznosti na uvedené možno konštatovať, že žalobkyni, ktorej správanie nebolo dôvodom pre späťvzatie žaloby v časti uplatnenej náhrady bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, vznikol v časti týchto dvoch nárokov nárok na plnú náhradu trov konania avšak nie z výšky súdom priznanej sumy, nakoľko k meritórnemu rozhodnutiu v tejto časti pre späťvzatie nedošlo, ale z výšky, ktorej úhrada žalovanou viedla žalobkyňu k späťvzatiu žaloby, t. j. zo sumy 14.828 eur.

17. Pokiaľ sa týka späťvzatia žaloby aj v časti požadovaného zvýšenia základnej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, v tejto časti je potrebné zavinenie z procesného hľadiska pričítať žalobkyni (predmetný nárok nebol doposiaľ uspokojený a k jeho späťvzatiu došlo s poukazom na argumentáciu žalobkyne o procesnej ekónomii), v dôsledku čoho ju vo vzťahu k tomuto nároku zaťažuje povinnosť na plnú náhradu trov konania žalovanej. Nakoľko však žalovanej v súvislosti s nárokom žalobkyne na priznanie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žiadne trovy v konaní nevznikli a táto si ani nárok na ich náhradu neuplatnila, súd žalovanej v predmetnej časti nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznal.

18. S poukazom na argumentáciu žalovanej požadujúcej nepriznanie nároku žalobkyni na náhradu trov konania pre konanie žalobkyne contra bonos mores, ktorú súd vyhodnotil ako možný dôvod na aplikáciu ust. § 257 CSP, a už uvedené procesné súvislosti, súd uvádza, že v danej veci nezhládol žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by sa pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania mal odkloniť do esenciálnych zásad vyjadrených v ust. § 256 CSP. Ako už súd pri posudzovaní procesnej zodpovednosti za zavinenie v bode 15. odôvodnenia konšatoval, žalobkyňa žalobu nepodala na súde predčasne. Naopak prejavila ústretovosť, pri uplatnení nároku na náhradu škody na zdraví, ktorého odškodnenie je priorizované aj z pohľadu rýchlosti a prednosti súdneho konania pred konaniami, predmetom ktorých sú iné (neprednostné) nároky, keď žalobu podala až 7 mesiacov po uplynutí normatívnej trojmeseačnej lehoty pre rozhodnutie poisťovní o povinnosti a rozsahu plniť, a potom ako jej žalovaná opakovane oznámila, že šetrenie poisťovnej udalosti nebolo stále ukončené. Žalovaná neuviedla žiadne relevantné dôvody, ktoré by mohli odôvodňovať aplikáciu celkom výnimočného ust. § 257 CSP. Súd má za to, že rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v danej veci akcentuje nielen požiadavku zákonnosti, ale aj požiadavku spravodlivého a rozumného usporiadania procesných vzťahov medzi stranami sporu.

19. Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie (§ 357 písm. a) CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358, § 359, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).